

Уважаеми др.проф.Хр.Христов,

през периода от 1929 - 39 година написах трилогията си "Асеновци",състояща се от романите:"Солунският Чутворец","Дъщерята на Калояна" и " Иоан Асен".

В първия том се помъчих да дам борбата на българския народ,издигнат под водачеството на братя Асеновци,за освобождение от византийско робство и сломяване силата на чуждоземните нашественици,западните рицари IV кръстоносен поход,дошли да заграбят чужди земи и да дирят нови феодални владения за своите алчни барони. На антитезата Калоян - Балдуин,в втория том изпъкна антитезата Борил - Анри,където всичко спечелено за българската държава,с цената на толкова скъпи жертви,един некадърен узурпатор пропътува за да удовлетвори личното си честолюбие и домогванията на болярската върхушка,готова да служи всекиму,който и даде по-висока титла или богатства. В третия том поисках да обрисувам светлия образ на Иоан Асен,неодушно признат като образец на човек и владетел,ала все пак не лишаван от много,неизбежно присъщи на човека слабости.Завършеното дело на освобождение и обединение на българите,тъй хубаво изразено в надписа на монетата за Клокотнишката победа,рухва след смъртта на обединяващата личност,когатоотново изпъкват сепаратичните тежнения на феодалите,ставайки причина за падането ни под петвековно робство,поради експлоататорски гнет над народните маси и безогледното разцепление на държавната мошница.Тази трилогия написах в младите си години,когато нашето поколение живееше с ентузиазма на освободителните и обединителни идеи ,изразени в обединителната война от 1885 и освободителната от 1912.И в двете войни нашият народ показва старата си неизчезнала мощ,проявена при Одрин както в 1205 така и в 1913,както при Сливница така и при Клокотница,когато дръзки нашественици искаха да пресекат мирния живот на един долюбив народ,който знае да брани свободата си.